

Ajuntament de Mataró

DISCURS DE PRESA DE POSSESSIÓ DE JOAN MORA COM ALCALDE DE MATARÓ

“Autoritats, Senyores i Senyors amics tots
Molt bon dia a tothom!

Moltes gràcies, de tot cor, per ser aquí, o per estar seguint l'acte per mitjà de la ràdio o la televisió i, encara més, a les moltes persones que ho estan fent dretes, tant aquí, a la sala de plens, com a fora.

Avui, Mataró viu amb plenitud democràtica, l'elecció d'un nou alcalde, cap de llista d'una força política diferent de la que fins ara ha gestionat la ciutat. Això ha estat fruit del canvi democràtic que els mataronins i mataronines han decidit

L'alternança que ja practicaven els nostres avantpassats abans que Colom arribés a Amèrica, quan la Universitat de Mataró, el Comú, lliure ja del senyor feudal, escollia per sorteig cada any els seus càrrecs públics. Això passava justament cada dimarts següent a la Segona Pasqua.

Una alternança, que malgrat tots els defectes d'uns mecanismes sempre millorables, com ens han recordat molts joves aquests darrers dies, es canalitza avui per mitjà d'eleccions cada quatre anys.

Deixeu-me felicitar, abans que res, els que durant trenta-dos anys han governat la ciutat, perquè han d'estar orgullosos de la feina feta. El seu ha estat durant molt de temps un model reeixit. Fou un model de gestió que en el seu moment va transformar Mataró de forma molt important i és de justícia reconèixer-ho. A tots ells, tot i les legítimes discrepàncies, ens cal agrair el seu esforç treball i dedicació. Ho vull personificar en els tres alcaldes que han presidit aquesta casa des de la represa democràtica. En Joan Majó en Manuel Mas i en Joan Antoni Baron.

Amb ells faig extensiu el meu agraïments a tots els regidors que han passat per aquesta sala de plens, estiguessin al govern o a l'oposició. Perquè tots han treballat en benefici de la ciutat.

Vull recordar als caps de llista d'anteriors legislatures Antoni Segarra, Salvador Milà, Jaume Graupera, Francesc Jou, Mateu Ros, Joan López, Pauli Mojedano, Antoni Civit i Francesc Teixidor i dels companys de Convergència i Unió, Ramon Pla, Josep Beltran, Ramon Camp, Josep Mañach i Joaquim Esperalba.

Aquí, permeteu-me un comentari adreçat a qui més m'estimo: "Pili, Marc, Joan...Us dono les gràcies pel vostre suport en la més gran aventura de la meva vida: Ser l'alcalde de Mataró. Sense vosaltres no em veuria capaç de fer-ho. Espero tenir-vos sempre al meu costat

Una vegada més aquestes mateixes parets, i ja en fa més de tres segles i mig, aixopluguen un canvi de capità en el timó d'aquesta nau que és la Casa de la Ciutat. Sóc molt conscient que només sóc un humil instrument de la història, un mer servidor de la Comunitat.

Michel de Montaigne diu als assajos que els nostres somnis valen més que els nostres raonaments. Probablement perquè en ells hi ha la gosadia i l'audàcia que ens ajuden a assolir fites aparentment inabastables.

La política, o millor dit, els polítics, ens trobem avui en un atzucac. Al mig d'una crisi profunda de model econòmic, financer i social, amb un alt nivell d'atur, que fa imprescindible afavorir la reactivació de l'economia, per permetre la creació de llocs de treball.

Vivim moments convulsos on hi ha moltes persones que pateixen perquè no tenen feina. La taxa d'atur de la nostra Ciutat, pel voltant del 20%, és l'indicador que ens ha de preocupar més. Aquesta serà la meva màxima prioritat.

La crisi que vivim és molt dura, entre d'altres coses, perquè va arribar després d'un llarg període de gairebé 15 anys de bonança econòmica que ens va fer oblidar algunes de les regles més bàsiques de la vida.

Cert és que vivim una crisi econòmica però també, una crisi de valors que afecta tant a l'àmbit privat individual com els governs públics. És veritat. Reconeguem-ho! Hem de saber trobar el remei més indicat. Que també existeix, és clar que sí.

Venim d'uns anys on l'endeutament fàcil, quan no induït, ens ha portat a un sobre consum i a infravalorar el futur. A viure al dia! Així és com ha crescut el deute privat i així és, també, com ha crescut el deute públic.

En termes generals passa factura l'haver oblidat la prudència, la virtut d'actuar de forma justa, adequada i amb cautela per no aixecar la casa sobre la sorra, sinó sobre la roca. El deute privat ha crescut per les mateixes causes que el públic, hipotecant l'acció futura de moltes famílies i també de molts ajuntament.

El sector públic ha anat acaparant protagonisme fins a inocular a una part considerable de la nostra societat civil una excessiva dependència de la seva tutela i acompanyament.

Avui, aquesta fórmula s'ha exhaurit. Ens cal retornar el protagonisme a la societat civil reconciliant-nos amb el respecte per les seves iniciatives i sabent reconèixer el seu valor. Ens cal, sobretot, acceptar amb humilitat les nostres limitacions pressupostàries i fer un pas endavant per encetar una nova etapa on el principi de subsidiarietat ens guï cap a la cogestió i la concertació.

Caldrà fer sacrificis per reconduir un Ajuntament sobre dimensionat i insostenible financerament. Però aquest sacrificis, que cal fer i que farem, no són per un exercici neoliberal sense sentit sinó per evitar que la càrrega del deute acabi fins i tot amb aquelles actuacions que creiem que l'Ajuntament és bo que continuï fent.

Com aquelles d'alt caràcter social o les que malgrat el fruit que aporten són inabastables únicament per a la iniciativa privada.

Estem aquí per explicar a on ens trobem . Els mataronins tenen dret a saber que vivim un temps difícil, però també que amb l'ajuda de tots ens en sortirem i ens farà més forts. Amb més cohesió social, amb més igualtat, amb més justícia social i essent com a ciutat i nació, col·lectivament més lliures.

L'economia social de mercat, el què coneixem com a societat del benestar ha estat un gran èxit. Perquè és el que millor combina la creació de riquesa amb el seu repartiment, i l'eficàcia amb la justícia. És el millor sistema del Món. Per tant és una prioritat catalana i per tant mataronina fer que la societat del benestar continuï funcionant. Però partint del reconeixement que la situació econòmica ha canviat radicalment.

Tot això obliga a preguntar si l'Estat del benestar és sostenible o no. I la resposta és que sí. I que cal mantenir-lo. Però cal analitzar bé si en cal modificar alguns aspectes. És un tema difícil de plantejar ,ho sé, i més si ho mirem a curt termini o pensant només en els rèdits electorals. Aquesta és la realitat i amagar-ho és la forma de no intentar resoldre el problema i anar directes al desastre.

Necessitem tenir sentit de responsabilitat i autoritat moral. Però també fermesa i caràcter.

Com a responsable del proper govern, em comprometo a ser transparent, a abordar un sistema de participació que ens corresponsabilitzi de les màximes decisions possibles i, sobretot, a mantenir sempre la porta oberta al diàleg.

Vull que aquest mandat es construeixi amb el màxim consens. Vull que tothom se senti escoltat per l'Alcalde però, sobretot, per tota la institució.

El resultat electoral, voluntat dels mataronins i mataronines, ens ha marcat un rumb clar: el del diàleg. Així ho he entès i així continuarà essent a partir d'ara.

Com a Alcalde, continuaré oferint a la resta de forces polítiques de tradició democràtica, treballar plegats a favor de Mataró. Res seria més beneficiós per la Ciutat que en moments difícils, els ciutadans apreciessin que sabem treballar junts amb l'objectiu de reactivar la economia i donar feina a la gent.

La nostra societat necessita lideratges exemplificadors; necessita optimisme i motivació; necessita visualitzar com les forces polítiques som capaces de deixar de banda els legítims interessos de partit, per a treballar units a favor dels més desfavorits. Aquest és el meu propòsit i aquí hi esmerçaré tot el meu esforç.

Des del convenciment que el canvi no ha de ser només de partits sinó de formes de fer i d'entendre la política, els manifesto el meu compromís personal i el de Convergència i Unió, de fer honor sempre a aquesta voluntat.

Per això, insistiré en la necessitat d'assolir aquest acord, que vol ser concret, transparent, i obert a la participació de tots els que s'hi vulguin sumar i que orienti la política del nou govern municipal, que volem que sigui el de la immensa majoria.

Treballar per la cohesió social i la convivència de tots els mataronins, sigui quin sigui el seu origen, així com evitar l'allunyament dels ciutadans respecte dels seus electes és un objectiu que només assolirem si tots tenim la voluntat de solucionar els greus problemes que avui patim.

Per fer-ho cal explicar quina és la situació actual –sense amagar-la- quines mesures d'estalvi caldrà aplicar i quins són els sacrificis que haurà de fer la Ciutat.

No explicar-ho, és senzillament continuar dissimulant la greu situació en la que ens trobem i amagar el cap sota de l'ala.

Estem obligats a consensuar allò que és prioritari per a tots. Mantenir els actuals serveis municipals, repeteixo i subratllo, és una prioritat absoluta. No s'han de reduir però sí s'han d'optimitzar i racionalitzar sense excloure la possibilitat de plantejar un partenariat públic i privat, al servei de les necessitats de la Ciutat.

Per tot això, mantinc la meua estesa i fer possible la col·laboració de tots els demòcrates per treballar en la formació d'un nou govern amb els següents eixos programàtics que ha explicat del nostre portaveu.

- 1) La principal preocupació del nou govern ha de ser i serà la reactivació econòmica
- 2) És imprescindible introduir canvis en l'actual model de gestió del nostre Ajuntament, en la línia de fer-la més eficient i austera. Acomplint les 4 A: Austeritat, Aprimament, Agilitat, i Avaluació.
- 3) assegurar les grans apostes estratègiques de la ciutat: Tecnocampus locomotora comercial, el tren orbital, l'ampliació del port, i els projectes del front marítim.
- 4) Promocionar la ciutat i ser un referent pel nostre País.
- 5) El primer agent cultural de la ciutat és la seva societat civil. Dit això, treballarem en la consolidació del Museu d'Art contemporani, la Biblioteca Antoni Comas i el Museu del Gènere de Punt i la definició del nou Teatre Municipal.
- 6) Iniciarem els treballs de revisió del Pla General, del catàleg del Patrimoni i del Pla de l'habitatge. Val a dir que un nou pla d'equipaments no pot suposar, de cap manera, aturar els sectors actualment en desenvolupament urbanístic ni posar en perill l'espai agrícola protegit de les Cinc Sènies.
- 7) Assegurarem el manteniment dels actuals serveis sanitaris i educatius. I vetllarem per la construcció dels equipaments pendents, tot garantint l'atenció als sectors socials més desvalguts de la societat. Amb això els demano que ens posem d'acord perquè suposa un projecte de ciutat integrat al país, que participi activament en la seva construcció nacional.

Els emplaço a tots a fer-ho possible des de la responsabilitat i des de la generositat, amb el compromís que també el rebran del meu grup i d' aquest Alcalde.

Persistirem en la voluntat d'estendre la mà, de dialogar, d'arribar acords i pactar. Hem de millorar i hem de millorar molt tots. Hem d'aconseguir recuperar la confiança en la política i en els polítics. Fer-ho, és la nostra responsabilitat i no defallirem. Tenen la meva paraula.

Ens cal reivindicar el que som amb orgull. Hem aconseguit en el passat ser una ciutat d'èxit i de progrés i ho tornarem a ser.

Entre tots farem possible un Mataró que combini modernitat amb tradició, esperit emprenedor amb igualtat d'oportunitats i justícia social, ambició global amb atenció als barris, diversitat amb cohesió i que miri al futur sense oblidar la seva història

La nostra ciutat i el nostre país ens reclama aquesta generositat .

Per Mataró i Per Catalunya!"

Joan Mora Bosch

Mataró 11 de juny de 2011